

Hondenpoep

Nu de gemeenteraadsverkiezing weer aanloopt gaan mijn gedachten terug naar de vorige verkiezingscampagne. Wij woonden nog niet zo lang in Veldhoven en vroegen ons soms af of die verhuizing wel zo'n goed idee was. Om meer gevoel te krijgen voor onze nieuwe omgeving volgde ik ook enkele activiteiten van de gemeenteraad en belandde zo bij de discussies waarbij de lijsttrekkers twee aan twee met elkaar debatteerden over belangrijke onderwerpen van de plaatselijke politiek. *Een onderwerp* is mij bijgebleven omdat het bevestigde dat onze keuze helemaal de juiste was geweest: Hondenpoep! Als dat een top-thema was voor de komende vier jaren was hier de perfectie al nagenoeg bereikt. Want wat is er nou zo mis aan hondenpoep.

De hedendaagse huishond houdt haar (m/v) baas/mantelzorgger keurig aan het lijntje. Zij wordt van het nestje tot de crematie goed verzorgd met medische bijstand van de dierenarts en een keur aan medicijnen. Zij wordt ontwormd, ontvlooid, ontteekt, gevaccineerd tegen alle mogelijke infecties en zo nodig geopereerd en dat alles zonder de voortdurend afgedwongen bezuinigingen op de gezondheidszorg die ons zelf teistert.

Ook de voeding is **top**. Er is een ruime keuze - wat de hond overigens worst is - aan zorgvuldig samengestelde brokken en kluiven waarbij het besmettingsrisico vooral afkomstig is van de handen van de baas.

Met deze voeding en een puik microbioom kan er dus niet veel mis zijn met het eindproduct poep. Dus als uw kleuter met blote voeten over de hondenuitlaatplaats rent en onverhoopt in die poep trapt is er weinig aan de hand. Goed afvegen met een zakdoekje, thuis nog even wassen en het leed is weer geleden. Ik zie buiten trouwens meestal kleuters met schoenen en dan komt het gevaar niet verder dan de zool. Ook lopen ze vaak op de stoep waar het vermeende onheil beter is te zien en dus goed te vermijden.

Het bovenstaande is natuurlijk gechargeerd en ik begrijp het ook wel.

Waar de peuter aanvankelijk blij verrast is met haar (m/v) boetseerkleiautomaat wordt haar al snel ingeprent dat dat heel vies is, dat je daar ver vandaan dient te blijven en het zo mogelijk moet negeren. En tenzij je later gaat werken als proctoloog, verpleger of veehouder wordt dat taboe alleen maar groter. Het vormt de basis van het (honden)poepprobleem.

Als er dan op bepaalde plaatsen, en altijd, toch wel veel ligt is de ergernis begrijpelijk want het is erg zichtbaar.

Dat in tegenstelling tot andere milieuverontreiniging; Als *voorbeeld* neem ik lucht.

Wij leven in een zee van lucht, ervaren dat als een vanzelfsprekendheid en kunnen absoluut niet zonder. Wij hebben daarvoor ademhalingsorganen die bestaan uit fijn en kwetsbaar weefsel en je zou verwachten dat wij daar zorgvuldig mee omgaan. Dat valt tegen. Wij gebruiken onze luchtzee als vuilnisbelt waar wij naar hartenlust grote hoeveelheden chemisch afval en fijnstof storten. Wij kunnen zo dat afval alleen maar ontwijken door constant met een stevig gasmasker rond te lopen. Je kunt je longen ook niet even wassen of schoonspoelen en de natuurlijke reiniging kan de voortdurende overbelasting niet aan.

Daar wordt door actiegroepen wel op gewezen maar in de dagelijkse beleving staat het niet voorop en je hoort er hier zelden discussies over in de plaatselijke politiek.

Die is daar laconiek over; Er zijn normen voor en daar voldoen wij meestal aan, punt.

Dat is merkwaardig want als je een willekeurige dorpsgenoot gericht vraagt wat de hoeveelheid vuiligheid in zijn ademlucht zou mogen/moeten zijn is het antwoord "niks". Vanwaar dat verschil?

Je neemt het nauwelijks waar tenzij je COPD patiënt bent of longarts en dan nog alleen de gevolgen of als het te laat is.

"Daar is niets aan te doen" is ook een vaak gehoorde reactie, een antwoord dat niet past bij Brainport. Echter als je "luchtverontreiniging" vervangt door "productiefouten" vind je een grote verzameling van gereedschappen om het probleem aan te pakken. Ik noem hier slechts enkele kernbegrippen: continue verbeteren, kwaliteitsmanagement, innovatie, SMARTer, enzovoort. Het zijn de peilers van onze regio.

Maar er hoort voor de overheid ook het H-woord bij: Handhaven. Een norm stellen zonder deze te handhaven is tegenwoordig voor menigeen slechts het uitspreken van een vrome wens die genegeerd wordt als het even niet uitkomt.

In een uitzending van de M&M show op Schalm-TV kwam de ambitie voorbij dat inwoners van onze regio in de komende tien jaar gemiddeld drie jaar ouder worden, in goede gezondheid neem ik aan. Welnu, de hond helpt daarbij in positieve zin: niet alleen meer bewegen, buiten, ook bij hondenweer maar ook in sociaal opzicht. Luchtverontreiniging daarentegen is een sluipmoordenaar. Dus gemeenteraad, let op de lucht en neem ook het water en de geluidshinder mee dan kan de hondenpoep even links blijven liggen.

Is die hondenpoep-discussie dan zo erg? Op zichzelf niet maar het leidt af van veel belangrijkere zaken. Die zijn misschien minder zichtbaar, veel ingewikkelder en lastiger maar moeten toch op de voorgrond blijven.

En M&M, ga door, ik blijf kijken!

Veldhoven, februari 2022.